

i sidste Del af sin Erklæring: „at den førend Ulykkestilfældet tilstedeværende Bedring i Almentilstanden — ogsaa tilkendegivet ved, at han har kunnet arbejde — muligvis tillader en Formodning om, at Diabeten har været noget bedre paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet, og — dette forudsat — en Formodning om, at Ulykkestilfældet har fremskyndet Døden“. Det er den Erklæring, som den Læge, der har behandlet den afdøde, har afgivet i Sagen, og den aabner netop videst mulig Adgang for Indenrigsministeren til at afgøre Sagen nøje i Overensstemmelse med den Afgørelse, Arbejderforsikrings-Raadet tidligere har givet Sagen.

Saa mente den højtærede Indenrigsminister, at jeg ved den Maade, hvorpaa jeg havde fremdraget Sagen, havde skadet Enken. Det er umuligt, at jeg i dette Tilfælde kunde skade Enken, for det var besørget saa grundigt af Indenrigsministeriet, at jeg ikke kunde gøre Sagen værre. Alt er taget fra hende, Understøttelse, Begravelseshjælp og det hele. Ved at fremdrage Sagen her har jeg villet rejse en Protest mod den Usikkerhed, der er ved slige Tilfældes Afgørelse, hvorved Konstatering af Sukkersyge skal kunne træde til som en Hindring for, at en Arbejder, der kommer til Skade, kan faa sin Ulykkesforsikring. Men jeg har tillige ønsket at lægge et godt Ord ind for den stakkels Enke ved en Henvendelse til Indenrigsministeriet, for at hun kunde faa en Understøttelse, og jeg har undladt at nævne Selskabets Navn, saa det er ganske urigtigt, at jeg ved min Fremdraging her kan have virket irriterende paa Ulykkesforsikrings-selskabet. Den eneste, jeg i Øjeblikket har virket irriterende paa, er den højtærede Indenrigsminister; men han maa virkelig undskylde, at jeg drager den Slags Tilfælde frem her, da det er under hans Ansvar, det er sket. Jeg vil dog til det sidste vægre mig ved at tro, at det, at den højtærede Indenrigsminister muligvis er blevet irriteret over denne Kritik, skulde foranledige, at han ikke vilde være med til at yde denne Enke en Haandsrækning, saaledes at hun ad denne Vej kunde faa den Understøttelse, som er blevet hende berøvet. Jeg haaber derfor, at jeg til Efteraaret vil kunne yde den højtærede Indenrigsminister en Anerkendelse, fordi han paa dette Omraade har stillet sig velvilligt, for saa vidt i øvrigt Ministeriet overlever Vinterkulden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. O. Hansen: Ogsaa jeg skal bidrage til, at denne Finanslovsdebat kan faa sin Afslutning i Aften. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Til den højtærede Minister, som ikke var ganske sikker paa, at ikke Prisaftaler — i alt Fald Mindsteprisaftaler — var til Stede for Københavns Urtekræmmerfor- enings Vedkommende, vil jeg først sige, at netop det at indføre de Standardpris- lister, som den højtærede Indenrigsminister saa gerne vil have gennemført, forekommer mig at være det samme som at stifte en Slags Mindstepriser, hvilket dog netop er det, Ministeren ivrer imod. Jeg frygter, at der herved ikke alene vil blive skabt Maksimumspriser, men ogsaa Minimalpriser, og at man herigennem vil faa den Tilstand tilbage, som indførtes under Krigen, og jeg kan dog ikke tro, at dette er Ministerens Mening. Jeg kan saa meget lettere indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, som Ministeren ikke paa noget Punkt rokkede ved min Fremstilling af, at den Forskel, som Ministeren mente, der var i Avanceberegningerne, laa i, at Ministeren paa tre afgørende Punkter gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, hvorved der fremkom denne Forskellighed i Avancens Størrelse efter Ministerens Beregning og efter, hvad der var opgivet fra Urtekræmmerforeningen som normal Avance.

For at komme bort fra det, som jeg regner for Smaatterier, skal jeg, idet jeg takker, fordi Ministeren lovede at tilstille os det Materiale, der ganske sikkert vil vise, at jeg har Ret i mine Betragtninger, sige, at Ministerens Udtalelser i Dag om, at han ønskede en Lovgivning mod Karteller i det hele taget, forekommer mig ikke at staa godt sammen med Ministerens Omtale forleden Dag af Truster, da han sagde, at det var vanskeligt at forbyde saadanne. Naar Ministeren i Dag siger, at der skulde en Lovgivning paa alle Omraader mod Karteller, og at man ved Lovgivning vilde søge at forbyde sligt, staaer dette ikke godt til Ministerens Udtalelser forleden Dag, hvori han henviste til Amerika og sagde, at man kunde ikke forbyde Truster. Det tror jeg heller ikke, man kan. Men det, jeg har ønsket, er, at det skal klargøres for Befolkningen, hvilken Indvirkning Truster har paa Prisspørgsmaalet, paa Prisaftaler. Naar den højtærede Minister tilføjede, at jeg havde indrømmet, at Industrien ikke manglede Konkurrence i Øjeblikket, og at det derfor var af større Be-